Nació Digital, 18/12/20

Oxigen per mantenir un projecte empresarial en plena pandèmia

El pla de xoc per a l'ocupació del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha permès a en Jordi, la Vanessa, l'Andreu i la Sahila superar el pitjor moment de la crisi

Jordi Torras, Sahila Macía, Andreu Bernadàs i Vanessa Higueras | NacióDigital

Malgrat que es comença a veure la llum al final del túnel de la pandèmia, els efectes socials i econòmics es notaran durant molt temps. N'és conscient el **Departament de Treball, Afers Socials i Famílies** que fa uns mesos va presentar un pla de xoc per a l'ocupació durant i després de la crisi de la Covid-19. El programa estava dotat inicialment amb 59 milions d'euros i, posteriorment, es va ampliar amb 186 milions més.

Entre altres línies, hi ha ajuts a autònoms i microempreses per mantenir llocs de treball i també ha ampliat els programes de la **Garantia Juvenil** del **Servei d'Ocupació de Catalunya** que, entre altres accions, fomenten el treball autònom entre els menors de 30 anys com a alternativa laboral.

Un pla de xoc que es va ampliar

El conseller Chakir el Homrani va presentar el maig passat, en ple desconfinament de la primera onada, una primera versió del pla de xoc per a l'ocupació. Estava dotat amb 59 milions d'euros i preveia beneficiar 1.500 empreses, 4.300 persones treballadores de manera directa, i milers més d'indirectes. El conjunt de mesures estaven dirigides a col·lectius en situació de risc però també a persones treballadores autònomes i a les petites empreses perquè reprenguessin l'activitat i mantinguessin la capacitat productiva, així com també a les administracions locals perquè poguessin planificar la reactivació econòmica, entre altres.

El mes d'octubre, coincidint amb la segona onada, el Departament de Treball va anunciar l'ampliació del pla de xoc amb 185,7 milions d'euros més. Hi havia algunes línies noves però, sobretot, l'ampliació dels programes que més demanda havien tingut. Un exemple és el suport per al manteniment de llocs de treball en microempreses. Està destinat a autònoms o empreses que tenien contractades fins a 10 persones i que van haver de suspendre la seva activitat a causa de l'estat d'alarma.

La mesura consisteix en un ajut del 50% del salari mínim per a un màxim de tres persones treballadores i durant mig any, sempre i quan es mantingui el 100% de la plantilla durant els 12 mesos posteriors al reinici de l'activitat. Inicialment, el pressupost era de 5 milions d'euros però, amb l'ampliació d'octubre, s'ha duplicat i es preveu arribar a 2.200 persones i unes 1.200 empreses.

El programa Garantia Juvenil, per la seva banda, inclou una línia d'ajuts per fomentar el treball autònom. En el marc de pla de xoc, Treball i Afers Socials va optar per més

que duplicar la quantitat del 2019, amb l'objectiu d'afavorir una alternativa laboral en un dels col·lectius més castigats per la pandèmia. Concretament, es va passar de 6 a 15 milions per a un ajut que aporta 10.000 euros per disposar d'una renda de subsistència durant la primera fase del nou projecte empresarial.

Una pandèmia que ho va aturar tot

En Jordi Torras és un dels tres socis de l'empresa Guies de Meranges SL. Des del 2001, gestionen el **refugi de Malniu**, situat a més de 2.100 metres en plena Cerdanya. També fan diverses activitats de muntanya com sortides amb raquetes de neu, esquí de muntanya i escalada, entre altres.

"Abans de la pandèmia anàvem tirant endavant. Cada vegada hi ha més gent a la muntanya malgrat que portar un refugi no és fàcil", explica en Jordi. El confinament els va enxampar en la teòrica temporada baixa però, entre altres, els va fer perdre tota la Setmana Santa. També es van quedar sense el juny mentre que a l'estiu van treballar a mig gas ja que, de les 54 places per dormir, tot just en podien ocupar una vintena.

Com en molts altres negocis del país, la segona onada a la pràctica ha suposat un segon tancament. És una època on el refugi només obre els caps de setmana i amb el confinament municipal és inviable. "Tenim certa expectativa per Nadal, on acostumem a tenir obert del 27 de desembre al 4 de gener. Però entre una cosa i l'altra hem estat cinc mesos tancats", resumeix.

Andreu Bernadàs del Taller de Cultura. Foto: Adrià Costa

Una situació similar ha viscut l'Andreu Bernadàs, gerent de **Taller de Cultura SL**. Es tracta d'una empresa de llarga trajectòria especialitzada en la producció d'activitats culturals i recreatives, així com en la dinamització de personal d'empreses. Tenen set

persones fixes i, comptant els eventuals, habitualment estan entre els 15 i els 40 treballadors.

L'impacte de la primera onada de la pandèmia va ser absolut. Totes les activitats a l'espai públic es van suspendre i també les que feien per empreses o clients. "A banda de manifestacions de cultura popular, fem activitats de lleure per clubs com el Barça o l'Espanyol que continuen sense públic", explica l'Andreu. També són els encarregats, entre molts altres projectes, de dinamitzar les visites d'escolars a la fàbrica de Cacaolat i, com a mínim, no es reprendran fins a l'últim trimestre del curs.

Inicialment, volien ser "positius" i van pensar que n'hi hauria prou ajornant les activitats i no caldria cancel·lar-les definitivament. Tanmateix, quan al juliol van començar els rebrots de Lleida i, especialment, els de l'Hospitalet i Barcelona, la cosa es va complicar definitivament. "S'ha pogut salvar molt poca cosa i estem parlant que la facturació haurà caigut un 90%", destaca.

Més localitzat en el temps va ser l'impacte per a la **Floristeria Iris** de la Vanessa Higueras. Això sí, el tancament sobtat del març va ser traumàtic, ja que van haver de llençar 6.000 euros en gènere que acabaven de comprar. La història del negoci està marcada per les crisis: va néixer el 2010 quan, malgrat el context desfavorable, van decidir ampliar el negoci. "El meu marit feia molts anys que tenia una floristeria a Sant Martí i vam obrir-ne una segona a Sant Andreu", explica la Vanessa. Tenen dues treballadores fixes, dues d'eventuals i moltes ganes de tirar endavant.

El tancament va afectar la temporada alta de les floristeries. No només el Sant Jordi -que suposa el 30% de la facturació anual-, sinó també el Diumenge de Rams, el Dia de la Mare i l'anul·lació de quasi tots els casaments. Tanmateix, el 23 d'abril va ser un punt d'inflexió. "El Sant Jordi confinat va ser el millor i pitjor Sant Jordi que hem viscut", recorda. Un grup de floristes va decidir atendre comandes i repartir-les a domicili. Havien pensat vendre 200-300 roses i la demanda va superar tant les expectatives que va ser impossible satisfer-la. "Vaig plorar en cada entrega i encara m'emociono avui", destaca la Vanessa.

Objectiu: mantenir la plantilla

Els negocis i les circumstàncies d'en Jordi Torras, l'Andreu Bernadàs i la Vanessa Higueras són ben diferents. Però coincideixen amb la voluntat de preservar el 100% de la plantilla. És per aquest motiu que van sol·licitar i aconseguir els ajuts per a autònoms i microempreses del pla de xoc del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

A Guies de Meranges tenen un treballador fix tot l'any, a banda dels eventuals de la temporada alta. Malgrat que el refugi ha estat tancat diversos mesos sempre hi ha feina. "No vam fer cap ERTO. I hem aprofitat aquest temps per fer molt manteniment", explica en Jordi Torras. En el seu cas, l'ajut concedit és de quasi 4.400 euros.

Tampoc volien fer cap ERTO a Taller de Cultura tot i que finalment va ser inevitable. L'empresa que dirigeix l'Andreu Bernadàs va aguantar sense recórrer a la mesura fins

a l'octubre, però l'impacte de la segona onada els va obligar. L'ajut de Treball, en aquest cas de més de 13.000 euros, els ha de permetre superar el sotrac. Acaben de treure tres treballadors de l'ERTO i tenen la voluntat de fer-ho ben aviat amb la resta. "Com menys temps estiguin en aquesta situació, millor", destaca l'Andreu.

Vanessa Higueras de la Floristeria Iris. Foto: Josep M. Montaner

A Floristeries Iris, en canvi, l'ERTO va durar exactament com el confinament. L'11 de maig van poder tornar a pujar la persiana de les dues botigues i aquell mateix dia van reincorporar les treballadores, entre altres, perquè no havien cobrat la prestació. "Si ens enfonsem, ens enfonsarem totes", van pensar en aquell moment.

Per reiniciar l'activitat van haver de demanar un crèdit ICO –havien perdut 6.000 euros en gènere- i van apostar per digitalitzar el negoci, amb una *community manager* i un nou web per poder fer venda on line. L'ajut de Treball, d'uns 8.700 euros, va ser el senyal definitiu que podrien tirar endavant. "Vam demanar-lo sense saber l'import i quan ens va arribar la resolució no ens ho podíem creure. Pensàvem que era un error i vaig estar molta estona plorant", rememora emocionada.

Quan un veler és la casa i el negoci

La Sahila Macía un bon dia va decidir anar a viure en un veler i, al cap d'un temps, que també es convertís en el seu negoci. Tant ella com el seu company tenien antecedents familiars en el món de la nàutica però no va ser fins al 2017, quan vivien a Tenerife, que es van decidir a treure el carnet de patró.

A partir d'aquí, comença una història de canvis radicals. Van comprar un veler i el juny de 2019 van fer el primer cop de cap. "Estàvem cansats d'estar en un pis a la ciutat i vam decidir anar a viure al vaixell", explica la Sahila. Mesos després es va quedar a

l'atur i va fer el segon cop de cap: feien sortides amb el veler amb els amics i van decidir convertir-ho en una activitat professional.

Es va posar en contacte amb Barcelona Activa i, entre altres, li van recomanar optar al programa de Garantia Juvenil que, finançat a través de la Iniciativa d'Ocupació Juvenil del Fons Social Europeu, permet activar nous projectes a joves fins als 29 anys. "La gent em deia que estava boja... però qui no s'arrisca, no pisca", explica la Sahila.

Sahila Macía, al seu veler casa i negoci. Foto: Adrià Costa

La pandèmia ha marcat els primer passos del projecte **Vivir en un velero**. S'ha quedat sense una part del públic objectiu -els turistes internacionals- i també ha limitat a sis els passatgers de cada passejada. A més, altres tràmits administratius van obligar a esperar a l'agost per començar.

A l'estiu va establir la base al Port Fòrum de Sant Adrià de Besòs. A l'hivern, per una qüestió de costos, viuen al Port Segur-Calafell. "No descartem quedar-nos aquí l'estiu vinent", explica. Una decisió que anirà molt vinculada a l'evolució de la pandèmia i a la presència o no de turistes estrangers. L'hivern també és temps per invertir en la millora de la pàgina web i de dissenyar paquets d'activitats: des de combinar navegació amb una petita festa privada a port a incloure un dinar en un restaurant de la zona després d'amarrar.

L'ajut del programa Garantia Juvenil és de 10.000 euros. "Tenim moltes despeses: no paguem lloguer però sí l'amarratge, el manteniment i molts tràmits administratius", destaca la Sahila. A més, cal tenir en compte la publicitat, la gestió de xarxes socials i el mateix impacte de la pandèmia en forma de restriccions.

Un futur que no serà fàcil

L'ajut del **Departament de Treball** ha estat en els quatre casos oxigen per mantenir o per iniciar un projecte empresarial. Però, evidentment, caldrà més que això per tirar endavant. La més optimista és la Vanessa Higueras que ha vist com el seu sector està experimentant un autèntic boom. "La gent ens diu que vol tenir vida a casa", explica. Un fet que es tradueix no només en flors i plantes sinó també en horts casolans. El Nadal també pinta molt bé a Floristeries Iris i, fins i tot, s'estan veient afavorits per la suspensió d'algunes fires.

Jordi Torras, del Refugi de Malniu. Foto: Josep M. Montaner

El Nadal també està suposant una treva per a Taller de Cultura. Han realitzat, per exemple, el muntatge de la Fira de Santa Llúcia de Barcelona i també el pla de contingència que va permetre que el Procicat n'autoritzés la celebració. Tanmateix, l'Andreu Bernadàs té clar que l'hivern no serà fàcil. Reis i Carnaval, dos dels plats forts per l'empresa, quedaran reduïts a la mínima expressió mentre que els Tres Tombs de Sant Antoni tot apunta que s'ajornaran fins després de Setmana Santa.

L'hivern també és dur a la Cerdanya, especialment per sobre dels 2.000 metres d'altitud. El Refugi Malniu reobrirà el cap de setmana del 18 i el 19 de desembre coincidint amb la fi del confinament municipal. "Tenim l'expectativa que a l'estiu la situació sigui molt millor però, si acabem vivint una tercera onada amb restriccions, serà dur per tothom però també pel nostre projecte", reconeix en Jordi Torras.